

лям келебанък, имало дори и стража, но никой не се сетил да ги арестува. Пилотът се мъчел да обясни нещо, но никой не можал да го разбере. След малко отново запалил мотора и излетял заедно с Чапрашиков.

Крум Чапрашиков беше се установил във Виена. Наел беше апартамент в един от най-големите хотели. Там бе и жена му. Отидох във Виена преди 9 юни 1923 година във връзка с продажба на тютюни на австрийския тютюнев монопол /австрийската режия/. Там бе и генерал Шкойнов, който също бе избягал от България. Стефан Стефанов, индустриалец и банкер от Сливен, пък беше избягал в Милано. Не се мина мислене година след 9 юни 1923 г. и Крум Чапрашиков отново се върна в България и пое управлението на предприятието си.

Андрея Тошев, ~~наш~~ ~~австрийски~~ ~~полномощен~~ ~~министър~~ в Белград по време на сключването на Балканския съюз, по това време беше представител на "Консорциума" във Виена, където имаше добри връзки. Отседнал бях в хотел "Империял". Срещу него беше хотелът, в който живееше Крум Чапрашиков.

Една вечер Андрея Тошев, който обичаше интрижките, ми каза дяволито:

- Искаш ли тази вечер да ти открия една "тайна"? Ела с мен...

Отведе ме наблизо в едно малко кабаре, разположено в избено помещение, цялото облицовано в мрамор. В салона, който побираше не повече от двесте души, имаше сцена. Програмата започваше рано, към седем, и завършваше към десет часа вечерта.

Наблюдавах с интерес програмата. По едно време Тошев ме предупреди:

- Сега внимавай добре!.. После ще ти каже нещо...